

Nr 295.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående tillstånd för förste kanslisekreteraren i finansdepartementet Folke Stuart Linroth att för rätt att åtnjuta ålderstillägg tillgodoräkna sig viss tjänstgöring; given Stockholms slott den 16 april 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att förste kanslisekreteraren i finansdepartementet Folke Stuart Linroth må för rätt till åtnjutande av med hans befattning förenade ålderstillägg tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring i nämnda departement under tiden från och med den 12 augusti 1912 till och med den 24 september 1914.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 april
1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **EDÉN**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **HELLNER**,
Statsråden: **PETERSSON**,
              SCHOTTE,
              PETRÉN,
              LÖFGREN,
              friherre **PALMSTIERNA**,
              RYDÉN,
              UNDÉN,
              THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Thorsson yttrade härefter:

Under ett flertal år intill år 1918, då de nya lönestaterna för Kungl. Maj:ts kansli trädde i tillämpning, hava inom finansdepartementet varit anställda en extra föredragande och en extra kanslisekreterare. Till avlöning åt dessa extra befattningshavare med för den extra föredraganden 7,000 kronor och för den extra kanslisekreteraren 5,050 kronor för år har riksdagen å extra stat beviljat särskilda anslag, avseende beträffande den extra föredraganden tiden från och med den 1 juli 1912 och beträffande den extra kanslisekreteraren tiden från och med den 1 juli 1913 intill, för båda, 1917 års utgång.

Den av Kungl. Maj:t den 3 oktober 1902 tillsatta kommitté rörande reglering av statens ämbetsverks och myndigheters löneförhållanden m. m. (löneregringskommittén) anförde uti sitt den 15 februari 1917 avgivna

betänkande angående reglering av löneförhållanden m. m. vid statsdepartementen i fråga om rätt för befattningshavare att för löneförhöjning tillgodoräkna sig viss förutvarande tjänstgöring följande: I en till kommittén remitterad framställning från kommitterade för ämbets- och tjänstemän inom Kungl. Maj:ts kansli hade gjorts gällande, att de amanuenser, som efter den nya löne regleringens ikraftträdande komme att befordras till ordinarie befattningar inom departementen, och som under avsevärt lång tid där tjänstgjort som extraordinarier, borde för åtnjutande av ålderstillägg få tillgodoräkna sig någon del av den tid, de i sistnämnda egenskap tjänstgjort. Liknande förmån borde enligt nämnda framställning beredas de amanuenser och kanslisekreterare, som på grund av Kungl. Maj:ts beslut uppehållit mera stadigvarande förordnanden såsom extra föredraganden eller såsom vikarier å ordinarie tjänst.

De synpunkter, som här framhållits, kunde förvisso, med hänsyn till de i befordrings- och även andra avseenden ogynnsamma förhållanden, som under en lång tid varit rådande inom statsdepartementen, synas behjärtansvärda och därför till en viss grad förtjänta av beaktande. Emellertid kunde ej förnekas, att ett realiserande av ovanberörda önskemål skulle i olika avseenden kunna medföra konsekvenser, vilka kommittén ej kunde till deras räckvidd överskåda, och funne sig kommittén vid detta förhållande icke kunna förorda vad sålunda ifrågasatts.

I vissa departement tjänstgjorde för närvarande åtskilliga personer såsom extra befattningshavare (extra byråchef, extra kanslisekreterare och extra ordinarie aktuarie), till vilka befattningars uppehållande riksdagen på extra stat år efter år anvisat särskilda medel, motsvarande med vissa »pensionsavdrag» avlöningsförmånerna för ordinarie befattningshavare av samma grader. I fråga om rätt för de å dessa extra befattningar tjänstgörande att för avlöningsförhöjning genom ålderstillägg få tillgodoräkna sig viss tjänstgöringstid före de nya staternas ikraftträdande förelåge enligt kommitténs mening andra förhållanden än beträffande de i ovan berörda framställning omförmälda befattningshavare.

Rätt att för löneförhöjning tillgodoräkna sig tjänstgöring å dylik tjänst på extra stat hade hittills medgivits i ett flertal särskilda fall och i regel i samband med den extra tjänstens förvandling till ordinarie.

Kommittén funne ett dylikt medgivande för statsdepartementens vidkommande berättigat och förordade, att befattningshavare, som utnämns att från och med de nya lönestaternas trädande i kraft innehava ordinarie tjänst i statsdepartementet, måtte för erhållande av löne-

förhöjning tillgodoräknas den tid, varunder han omedelbart före nämnda ikraftträdande på grund av stadigvarande förordnande i departementet bestritt tjänst av motsvarande lönegrad med av riksdagen å extra stat anvisad avlöning, kansliråd alltså extra byråchefstjänst och kanslisekreterare, förste eller andre, extra kanslisekreterartjänst samt aktuarie extra ordinarie aktuarietjänst.

1917 års
riksdag.

I enlighet med nu återgivna synpunkter angående tillgodoräknande av viss förutvarande tjänstgöring för åtnjutande av löneförhöjning godkände 1917 års riksdag vid antagandet av nya ordinarie avlöningsstater för de särskilda statsdepartementen, att tillämpas från och med år 1918, för åtnjutande av de i nämnda stater upptagna avlöningsförmåner vissa villkor och bestämmelser. I fråga om ålderstillägg stadgades sålunda, att befattningshavare, som utnämnts att från de nya staternas ikraftträdande eller från och med dag under år 1917 vara innehavare av ordinarie tjänst i statsdepartement, finge för erhållande av löneförhöjning tillgodoräknas den tid, varunder han omedelbart före tillträdet till befattningen på grund av stadigvarande förordnande i departementet bestritt tjänst av motsvarande lönegrad med av riksdagen å extra stat anvisad avlöning, kansliråd alltså extra byråchefstjänst och kanslisekreterare, förste eller andre, extra kanslisekreterartjänst samt aktuarie extra ordinarie aktuariefattning.

Andra särskilda utskottet vid 1917 års riksdag, vilket förehade till behandling, förutom Kungl. Maj:ts proposition till samma riksdag angående reglering av löneförhållanden m. m. vid statsdepartementen, jämväl två lika lydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr E. Hallin m. fl. och den andra inom andra kammaren av herr E. Kristensson m. fl., däri hemstälts, att riksdagen måtte besluta, att samma rätt i fråga om ålderstilläggs åtnjutande, som i berörda proposition föreslagits skola tillerkännas extra kanslisekreterare, måtte tillerkännas jämväl de tillförordnade kanslisekreterarna, yttrade i sammanhang med att utskottet icke ansåg sig böra tillstyrka motionerna följande: »Därest särskilda förhållanden sådant föranleda, torde Kungl. Maj:t icke underlåta att underställa riksdagens prövning, i vad mån ett dylikt medgivande i ett eller annat fall skulle kunna vara av omständigheterna påkallat.»

Departements-
chefen.

Enligt den för finansdepartementet från och med den 1 januari 1918 gällande stat åtnjuta fyra förste kanslisekreterare ett ålderstillägg å lönen med 500 kronor efter fem års tjänst och ett ytterligare sådant tillägg med enahanda belopp efter 10 års tjänst.

Förste kanslisekreteraren Folke Stuart Linroth, vilken tjänstgjort i finansdepartementet sedan den 12 september 1907, har, mot åtnjutande av full avlöning vid respektive tjänster, inom nämnda departement varit förordnad dels såsom extra föredragande från och med den 12 augusti 1912 till den 1 augusti 1913, dels såsom tillförordnad kanslisekreterare från och med den 1 augusti 1913 till den 25 september 1914 — under vilken tid befattningens ordinarie innehavare intill den 28 september 1913 innehade visst offentligt uppdrag och därefter var förordnad till expeditionschef i departementet — dels ock såsom extra kanslisekreterare från och med den 25 september 1914 till den 1 april 1917. Från och med sistnämnda dag utnämndes Linroth till kanslisekreterare i departementet. Den 1 januari 1918 tillträdde han en förste kanslisekreterarbefattning i departementet.

Linroth tillträdde sin befattning som extra föredragande, sedan 1912 års riksdag för befattningens inrättande anvisat särskilt anslag.

Linroth skulle, enligt vad riksdagen år 1917 uttalat, vara berättigad att för löneförhöjning tillgodoräkna sig sin tjänstgöring från och med den 12 augusti 1912, därest han ej under viss del av den därpå följande tiden — eller mellan den 1 augusti 1913 och den 25 september 1914 — varit förordnad som vikarie å en ordinarie kanslisekreteraretjänst. Då Linroths förflyttning från förordnande tjänst å extra stat till vikariatsförordnande å en ordinarie kanslisekreteraretjänst emellertid företogs av den anledningen, att därigenom vanns en bättre fördelning av arbetet inom departementet, skulle det enligt min mening vara obilligt, om denna förflyttning skulle inverka menligt på Linroths lönetursrätt.

Med hänsyn till arten av de förordnanden Linroth innehåft, anser jag det alltså vara med rättvisa och billighet förenat, att han får för rätt att åtnjuta ålderstillägg å innehavande lön tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring i departementet alltifrån den 12 augusti 1912. Denna åsikt kan sägas hämta stöd jämväl av det förut återgivna, av lönerегleringskommittén gjorda uttalandet i fråga om rätt för vissa befattningshavare att för löneförhöjning tillgodoräkna sig förutvarande tjänstgöring.

Som emellertid de av riksdagen godkända villkoren för att komma i åtnjutande av ålderstillägg efter sin avfattning icke äro tillämpliga på mer än en del av Linroths ifrågavarande tjänstgöring, nämligen den, som infallit under tiden från och med den 25 september 1914, men å andra sidan sådana särskilda förhållanden föreligga, som andra särskilda utskottet vid 1917 års riksdag torde hava åsyftat, anser jag, att framställning i ämnet bör till riksdagen avlätas.

Jag vill i detta sammanhang erinra om, att en i vissa avseenden liknande framställning redan avlåtits till och bifallits av innevarande års riksdag, nämligen Kungl. Maj:ts proposition, nr 86, den 8 februari 1918 angående tillstånd för förste kanslisekreteraren i lantförvarsdepartementet G. A. Åkerman att för rätt att åtnjuta ålderstillägg tillgodoräkna sig viss tjänstgöring.

Med åberopande av vad jag sålunda anført får jag hemställa, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen medgiva,

att förste kanslisekreteraren i finansdepartementet Folke Stuart Linroth må för rätt till åtnjutande av med hans befattning förenade ålderstillägg tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring i nämnda departement under tiden från och med den 12 augusti 1912 till och med den 24 september 1914.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bil. litt. . . . till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Stig Östergren.